

negtes, især da han ikke længere er den yngste, og da det tillige for en Forvaltningsgrene meget godt kan være en betydelig Sag, om den tidligere eller senere mister en Mand, som er vel inde i Forretningerne, og med hvem Ministeren anseer sig for vel tjent.

Casse: Det forekommer ogsaa mig, at de Bemærkninger, hvormed den høitærede Justitsminister har understøttet sit Forslag med Hensyn til Forhøielse i vedkommende Contoirchefs Gage, ere af en saadan Bægt, at de i sig selv ville være tilstrækkelige for Thinget til at tiltræde hans Forslag, som stærkt grundet ikke mindre i Hensyn til Billighed end til det paagjældende Embedes Interesse. Det kunde maaskee saaledes, og navnlig efter hvad den sidste ærede Taler anførte, være overflødig at tage Ordet, men hvad der bestemmer mig dertil er, at min tidligere Embedsstilling har sat mig istand til, maaskee mere end noget andet Medlem af Thinget, at have nøie Kjendskab til Omfanget og Bessaffenheden af de Forretninger, hvis Varetægelse vedkommer den omhandlede Embedsmand, og jeg tør med Bestemthed udtale som Noget, der er ubestrideligt vist og afgjort, at Omfanget af disse Forretninger er saa stort, at de ikke kunne Andet end gjøre ubelukkende Krav paa al hans Tid og alle hans Kræfter, og at Bessaffenheden af dem er saadan, at det med Hensyn til Embedets heldige Besørgelse, er af særdeles Vigtighed, at den Paagjældende ikke, ved at være mindre heldigt situeret i Henseende til Gageforhold, skal drages bort fra denne Stilling til en anden. Den ærede Justitsminister har saa stærkt fremhævet de Omstændigheder, der tale for at give Gagetillægget af 200 Rbd. til en Mand, som efter først at have været beskiftet med 1600 Rbd., kom til at træde tilbage til 1400 Rbd. og senere har ophørt at være den yngste Contoirchef, som i Principet kun skal være aflagt med 1400 Rbd., at jeg ikke kan betvivle et Øieblik, at hans klare Fremstilling ikke vil forfeile sin Indflydelse paa den Beslutning, Thinget tager med Hensyn til hans Forslag, og det er saaledes med den fuldeste Overbeviisning om det Velgrundede i dette, at jeg tør tiltræde Thinget at gaae ind derpaa.

Monrad: Den Anskuelse, der har ledet Udvalget, og som maaskee allerede er bleven omtalt, er den, at man ikke skønnede, at vedkommende Embedsmand havde noget Krav paa at faae den foreslaaede Forøgelse, naar man tog Hensyn til hans Anciennitet; man troede, at en saa kort Embedstjeneste ikke i den Henseende burde berettigede til noget Krav. Det er imidlertid meget muligt, at Udvalget vilde have været langt mere tilbøielig til at gaae ind paa den ærede Justitsministers Forslag, dersom han havde forlangt noget Mere, istedetfor at han har forlangt noget Mindre; dette Mere, som jeg troer, Udvalget havde været at formaae til at gaae ind paa, er, om han, istedetfor at forlange disse 200 Rbd. som et Tillæg til en vis bestemt Person, havde foreslaaet sine Contoirchefs Gage ordnet paa den Maade, at en fik 1800 Rbd., en 1600 Rbd. og en 1400 Rbd. Hvis man giver det foreslaaede Tillæg, da vil, som mig bekjendt, Contoirchernes Gage blive saaledes, som jeg nu nævnte, og det finder jeg for mit Vedkommende meget rimeligt; jeg skønner derfor heller ikke, at Thinget kan have noget Væsentligt imod at gaae ind paa det foreslaaede Tillæg, under den Forudsætning nemlig, at det betragtes som en Normering af Gagerne for Contoircheferne under Justitsministeriet, saaledes at den yngste skal være paa 1400 Rbd., den næste paa 1600 Rbd. og den ældste paa 1800 Rbd. Jeg skal saaledes for mit Vedkommende ikke fastholde Udvalgets Indstilling, og agter altsaa at stemme for, at de 200 Rbd. tilstaaes.

Varfod: Jeg haaber, at det høitærede Thing vil indrømme mig et Par Minuter til at besvare, hvad den høitærede Justitsminister har anført mod mit Vædringsforslag. Den høitærede Justitsminister fortæller, og det er da desuden ikke nogen Hemmelighed, at der er nedsat en Commission til at ordne Archivvæsenet, og denne Commission er, siger han, hvad jeg meget godt vidste, sammensat af Geheimearchivaren og de forskjellige Ministeriers Archivarer. Jeg vil blot tillade mig at henstille, om det virkelig skulde være den heldigste Sammensætning, man kunde tænke sig. Dersom man i 1848 havde henstillet til de Deputerede i det danske Cancellie eller til Medlemmerne af